

Vedrørende spørgsmålet om registreringsafgiftens overensstemmelse med traktaten fastslog EF-Domstolen i dommens præmis 72, »... at den foreliggende sag ikke vedrører registreringsafgiftens sædvanlige funktion, men dens anvendelse på køretøjer indregistreret i en anden medlemsstat af en ejer, der har sit hjemsted i denne stat«. I præmis 74 fastslog EF-Domstolen, at med forbehold for »visse undtagelser, der ikke er relevante i den foreliggende sag, er beskattningen af motorkøretøjer ikke blevet harmoniseret. Medlemsstaterne kan derfor frit udøve deres beskattingsbeføjelser inden for dette område under overholdelse af fællesskabsretten (Cura Anlagen-dommen præmis 40)«.

I forlængelse heraf fastslog EF-Domstolen i præmis 76 og 77, at når en firmabil »i det væsentlige skal anvendes varigt i Danmark, eller når den faktisk anvendes på denne måde, er situationen sammenlignelig med den, der gav anledning til Cura Anlagen-dommen. Under disse omstændigheder er det lovligt for Kongeriget Danmark at opkræve registreringsafgift af et køretøj, der af et selskab, som har sit hjemsted i en anden medlemsstat, stilles til rådighed for en dansk bosat arbejdstager.« EF-Domstolen begrundede i præmis 78 dette med, at »i denne situation er en ligebehandling af de omhandlende arbejdstageres og de øvrige i Danmark bosattes anvendelse af en firmabil således lovlig for så vidt angår opkrævningen af en sådan afgift, og tilstrækkelig til at begrunde hindringen for arbejdskraftens frie bevægelighed.« Endvidere lagde EF-Domstolen vægt på, at tilknytningen til Danmark i den pågældende situation var størst. Det fremgik af præmis 79, »såfremt de i denne doms præmis 76 opregnede betingelser ikke er opfyldt, er den i en anden medlemsstat indregistrerede firmabils tilknytning til Danmark mindre, hvorfor en anden begrundelse for den omhandlende hindring er nødvendig«.

EF-Domstolen bemærkede i præmis 81, at »for så vidt som den danske regering finder, at ordningen med afgift på midlertidig registrering er begrundet i hensynet til at undgå skatteunddragelse gennem anvendelse af en firmabil indregistreret i en anden medlemsstat, må det fastslås, at en almindelig formodning for skatteunddragelse eller skattesvig ikke kan baseres på den omstændighed, at en arbejdsgiver med hjemsted i en anden medlemsstat stiller en firmabil til rådighed for en arbejdstager med bopæl i Danmark med henblik på erhvervsmæssige eller erhvervsmæssig og privat anvendelse. En sådan formodning kan således ikke begrunde en skatteforanstaltning, der griber ind i udøvelsen af en grundlæggende frihed, som traktaten sikrer.« I præmis 83 anførte EF-Dom-

stolen, at »denne konstatering gælder ikke alene for en erhvervsmæssig anvendelse af firmabilen, men også for en privat anvendelse, der er accessorisk i forhold til den erhvervsmæssige anvendelse (jf. i denne retning Ledoux-dommen, præmis 18)«. EF-Domstolen havde tidligere i forbindelse med vurderingen af anvendelsesområdet for artikel 39 i præmis 50 henvist til Ledoux og anførte, at »således som EF-Domstolen har fastslået i præmis 18 i sin dom af 6. juli 1988, Ledoux (sag 128/86, Sml. S. 3741), berører den omstændighed, at en arbejdstager, for så vidt angår arbejdsvilkårene, stilles ringere end sine kolleger med bopæl i arbejdsgiverens hjemstat, direkte arbejdstagerens udøvelse af sin ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet.«

Det skal til orientering nævnes, at Ledoux var en belgisk bosat arbejdstager, der arbejdede hos et firma med hjemsted i Frankrig. Firmaet havde stillet Ledoux en fransk indregistreret firmabil til rådighed. Ifølge ansættelsesforholdet skulle Ledoux benytte bilen som led i dennes erhverv, men han måtte også benytte køretøjet privat. Sagen var en præjudiciel forelæggelse og angik spørgsmålet, hvorvidt det var i strid med fællesskabsretten (speciel momsreglerne), at Belgien pålagde moms på et motorkøretøj, der var ejet af et fransk firma, og indregistreret og afgiftsberigtiget i Frankrig, når motorkøretøjet midlertidig blev brugt i Belgien af en belgisk bosat ansat både i erhvervsmæssig henseende og privat.

Lovforslaget har til formål at bringe registreringsafgiftslovens bestemmelser vedrørende udenlandske firmabiler i overensstemmelse med de EU-retlige principper, EF-Domstolen har fastslået ved dommen af 15. september 2005 (firmabildommen).

2.2 Fradrag for særlig brændstoføkonomiske brugte indførte personbiler

Lovforslaget har til formål at hindre, at der opstår en konkurrencefordrejning mellem nye og brugte indførte brændstoføkonomiske biler. Efter de gældende regler har særligt brændstoføkonomiske biler, der indføres som brugte skulle afgiftsberigtiges som almindelige ikke særligt brændstoføkonomiske biler siden udgangen af 2005.

Det foreslås at forlænge den periode, hvor der gives nedslag i registreringsafgiften for brugte biler, der på grund af lavt brændstofforbrug, opfylder kravene til nedslag i registreringsafgiften for nye biler.

Da der kan være afgiftsberigtiget særligt brændstoføkonomiske biler med den højere registreringsafgift efter de gældende regler, foreslås det, at denne del af